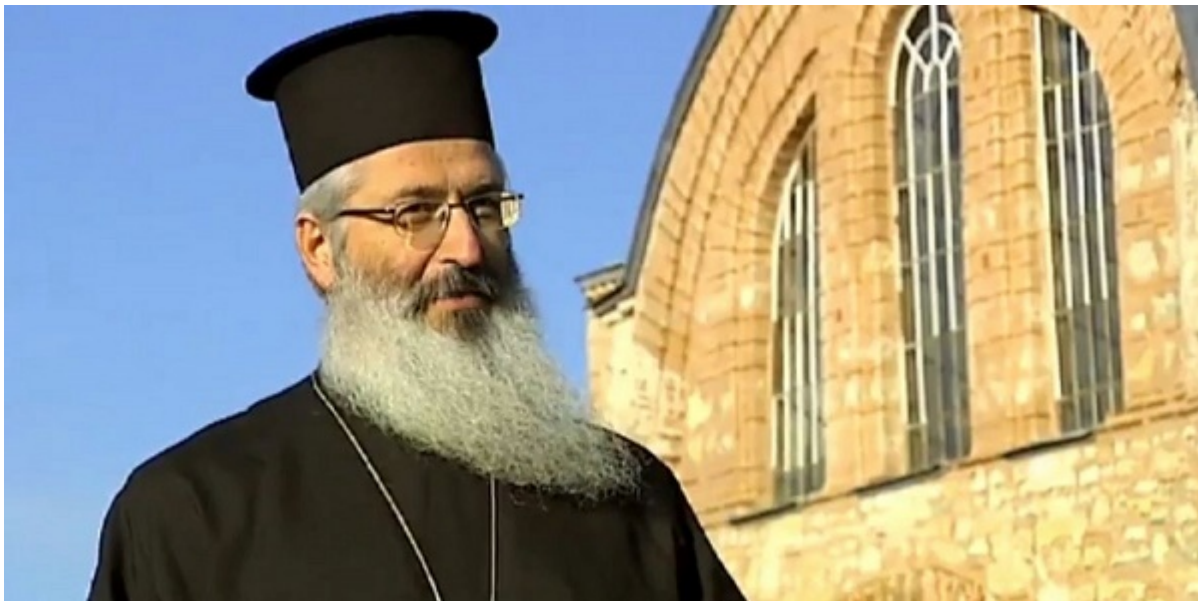

“Ο Θεός θα μας συγχωρέσει τα πάντα, εκτός από την έλλειψη χαράς”!

/ [Πεμπτούσία](#)

Βρισκόμαστε στην ιδιαίτερα τιμητική θέση να δημοσιεύσουμε σήμερα την εξαιρετική Συνέντευξη που είχαμε την ευλογία να μας παραχωρήσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος, σχετικά με τα σύγχρονα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία. Από τη θέση αυτή τον ευχαριστούμε ολόθερμα για την καλοσύνη που είχε να μας παραχωρήσει τον πολύτιμο χρόνο του.

Πηγή: www.komotinipress.gr

1. Μετά από 5 χρόνια οικονομικής κρίσης, ποια χαρακτηριστικά βλέπετε να παγιώνονται στην ελληνική κοινωνία;

Η κρίση σκλήρυνε την «ελληνική μακαριότητα», κλόνισε σοβαρά την οικογένεια και διέλυσε την κοινωνική συνοχή. Κι αν ακόμα ο λαός μας δεν επαναστάτησε είναι επειδή δεν έχει την ιδεολογική εξάρτυση, την πνευματική αντοχή και τη γλωσσική ικανότητα να το κάνει. Φοβάμαι μια σπασμωδική ή τεχνηέντως κατευθυνόμενη κίνηση που θα φέρει απρόβλεπτα αποτελέσματα.

2. Εκτιμάτε ότι το ποίμνιο της Επαρχίας σας βιώνει την οικονομική κρίση στον ίδιο βαθμό με τις υπόλοιπες περιοχές της χώρας;

Στην Επαρχία μας οι επιπτώσεις είναι σκληρότερες επειδή η ύπαιθρος είχε ήδη μαραζώσει. Όσο καλύτερα κι αν λειτουργεί η αλληλεγγύη, όμως η έλλειψη επιστημονικού δυναμικού, η ανεργία και η πολιτιστική ερήμωση, κάνουν την διαβίωση απελπιστικότερη.

3. Υπάρχουν «ευκαιρίες» στο πνευματικό πεδίο που προσφέρει η εκδήλωση της κρίσης στην Εκκλησία; Ποιες από αυτές θεωρείτε ότι αξιοποιήθηκαν και ποιες νομίζετε ότι θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν περισσότερο;

Νομίζω ότι η φιλανθρωπική μας δραστηριότητα εξαντλείται. Οι οικονομικές αντοχές μας έφτασαν στο τέλος τους. Ήδη όμως αργήσαμε να δώσουμε την πρότασή μας «για να ζήσει» ο τόπος μας. Η Εκκλησία μας χρειάζεται να προτείνει 4 αρετές: την τιμιότητα, την εργατικότητα, την υπευθυνότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη, («συμπωματικά» και οι 4 είναι ευαγγελικά μηνύματα). Ο σύγχρονος Έλληνας δεν φοβάται να πεθάνει, φοβάται να ζήσει. Είναι «η ώρα μας». Αν αργήσει ο λόγος μας σήμερα, αύριο θα είναι ισχνός και τρεμάμενος σε «ώτα κωφών».

4. Οι τελευταίες γεωπολιτικές εξελίξεις συνθέτουν ένα σκηνικό όξυνσης των θρησκευτικών παθών. Ποιες πρωτοβουλίες θα μπορούσε να πάρει η Ελλαδική Εκκλησία για την αντιμετώπιση του φαινομένου;

Σε διεθνές θρησκευτικό επίπεδο οι οξύνσεις διενεργούνται σε επίπεδο Τιτανομαχίας. Η Ευρώπη φοβάται. Τα Βαλκάνια τρέμουν. Στην πλάτη μας 3 παίχτες ετοιμάζονται να παίξουν μπιλιάρδο. Η ελληνική Πολιτεία μας δεν αντιλαμβάνεται το μέγεθος του θρησκευτικού πολέμου που ξέσπασε. Αν η ελλαδική Εκκλησία, δεν δείξουμε ευελιξία, αν δεν αποδείξουμε ότι είμαστε Εκκλησία κι όχι θρησκεία, αν δεν μιλήσουμε έξυπνα, αν δεν πράξουμε σωστά, φοβάμαι ότι θα δώσουμε την αφορμή που οι γεωπολιτικοί στρατηγοί επιζητούν, ώστε να περάσουν από πάνω μας.

5. Πιστεύετε ότι «πάσχει» ο σύγχρονος λόγος της Εκκλησίας; Προς ποιες κατευθύνσεις πιστεύετε πως υπάρχει ανάγκη η Εκκλησία να εντείνει την παρουσία της;

Δεν πάσχει ο σύγχρονος λόγος μας, απλώς είναι ελάχιστα εκκλησιολογικός και βαθειά κουμπωμένος. Ο σύγχρονος άνθρωπος πνίγεται στη μοναξιά του ή θάβεται στη δραστηριότητά του ή χάνεται στην απεραντοσύνη του Θεού. Χρειάζεται ο λόγος μας να είναι ελεύθερος από δογματισμούς και χωρίς απολυτοποιήσεις. Να αποδείξουμε ότι τα όρια της γλώσσας μας δεν είναι τα όρια της αλήθειας μας. Η

Εκκλησία ας μη μείνει αγκυροβολημένη στο παρελθόν. Ένας σύγχρονος θεολόγος λέει ότι στην Εκκλησία «νοσταλούμε όταν δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς, νοσταλούμε όταν δεν ζούμε». Θα χρειαστεί, λοιπόν, να ξε-βολευτούμε από τον ψευτόκοσμό μας. Κάποτε για να «οικονομήσουμε» τα προβλήματά μας, θα χρειαστεί να πολεμήσουμε την Παράδοσή μας. Και τη δύναμη να την πολεμήσουμε θα μας την δώσει πάλι η Παράδοσή μας. Ο σύγχρονος άνθρωπος θέλει αγάπη και χαρά. Ο Θεός θα μας συγχωρέσει τα πάντα, εκτός από την έλλειψη της χαράς, το ότι ξεχνάμε πως Εκείνος δημιούργησε και έσωσε τον κόσμο. Όπου δεν υπάρχει χαρά, ο χριστιανισμός γίνεται βασανιστήριο. Οι ιερείς πρέπει να δημιουργήσουμε κι ας πεθάνουμε εκτελεσμένοι σαν εγκληματίες, παρά να αντιγράψουμε και να ζήσουμε ευτυχισμένοι σαν ηλίθιοι.